

julij 2019

Mediteran 2019

Jadransko morje

1. julij 2019, ponedeljek

Bernardin - Rimini

1.7.2019, dan ena.

S tem začenjamo našo pot po svetu.

Hočem, da je štart v Sloveniji, zato je bil včeraj dan 0 in še ni štel. Izpod Bernardina tik ob arbitražni meji plujeva blizu hrvaškega policijskega čolna, ki caka lepo na "svoji" strani meje. Vem, da bi s Heronom lahko izkoristil pravilo "neškodljivega prehoda teritorialnega morja" in zaplul skozi hrvaške vode tik ob Savudrijskem svetilniku, a Hrvatu ne dam možnosti, da me ustavi in preverja dokumente in mi zapravlja čas. Dokler sem v Sloveniji me ne sme ustavit.

Dvignemo jadra in jadramo proti Italiji. Ne gre na jug proti Anconi, smer je bolj proti Riminiju, včasih celo proti Benetkam. Preizkušam nova jadra in zaenkrat izgleda vse super. Električni vinč je OK, želel bi si le, da bi bil hitrejši in da bi bil gumb mehkejši.

Med potjo instaliram vrvi ki jih potrebujem, potem Lili jadra, jaz pa se lotim plinske napeljave, ki je seveda tudi nova in še ni bila instalirana. Ta projekt še ni prišel na vrsto do odhoda. Kmalu imamo na barki delujoč plin in lahko preizkusim (nov) štedilnik. Dela.

Po preplutih 59 miljah sidrava pri ustju reke Pad. Večino casa na jadra. Sidrava na relativno odprtem (zalivov tu itak ni), napovedano je brezvetrje.

Žal se od nekod rolajo neki brezvezni valovi, tako da se odločiva dvigniti sidro. Če ne moreš dobro spati je bolje, da pluješ. Cilj nočne pasaže: Rimini. Veter je točno v nos, valovi tudi, tako da poje motor.

Aktivna straža je obvezna, saj voziva slalom med številnimi naftnimi platformami in ribjimi gojišči ter gojišči školjk. Številne kočarice, ki križarijo naokrog dodajo statičnim še letece ovire.

Off-duty član slabo spi, saj nas malo rola in malo nabija v val. Vmes dvakrat poizkus jadriranja, a se ni obneslo. Prihod na sidrišče pred Riminijem ob 6 uri zjutraj.

Motorne ure ob pristanku: 5380, prepluto 110 milj.

2. julij 2019, torek

Rimini - Ancona

2.7.2019, dan dva:

Po triurnem počitku štartamo ob 10:00. Cilj Ancona, kakih 50 milj daleč. Napovedan je spremenljiv šibak veter najprej v nos, potem 5 do 10 v krmo. Pričakujem, da bo spet pel motor, a začne se bolje: 6 kn vetra z boka je dovolj, da plujemo s 4 vozli, nato se veter še malenkost okrepi in imamo dobrih 5 vozlov hitrosti. Razpeta so 3 jadra: velika genova, solent jadro in glavno jadro. Za genaker je veter prevec spremenljiv in slalom med gojišči školjk bi zahteval posadko kot na regati. Nama se ne da.

Sidrava ob 22 uri v zalivu Portonovo, južno od Ancone.

Motorne ure 5386. preplute mlje danes 55.

3. julij 2019, sreda

Ancona - Tremiti

3.7.2019 dan tri:

Piha rahel NNW, ob 9:30 dvignem glavno jadro in nato sidro, motorja sploh ne prižgem. Dobrih 10 vozlov realnega vetra v krmo je OK za Herona. 15 do 20 bi bilo boljše.. Cilj so Tremiti - otociki dobrih 120 milj dalec. To bo cel dan in cela noč. Tam bova že po svetlem naslednji dan. Veter je počasi slabel in ob 16 uri je zapel motor. 6 vozlov v krmo, naša hitrost tudi 6, se pravi vohamo izpuhe. Ob sedmih zvečer se spravim spat. Lili vozi. Rola kar pošteno, dizel smrdi, le kako naj ob 19 uri zaspim. Potem so se z obale začele valiti hevihte. Lili je uspešno cikcakala med njimi. Radar je tu zlata vreden. No ja, premetavam se do polnoči, potem pa začutim da rahlo piha. Za prvimi nevihtami je prišel veter. Zamenjam Lili za krmilom. Čez kake pol ure dvignem genovo in ugasnem motor. Veter je točno v krmo in se krepi. Čez čas dodam genovi še eno

jadro - solent in poizkušam metuljčka. Ne gre, ker preveč rola. Raje vozim polkrmo na obe prednji jadri - tako je barka bolj stabilna. Glavnega jadra ponoči sam ne grem dvigovat v takem slabem vremenu. Če bi bil rol, potem ja, full batten pa ni šans. Sploh pa Heron zelo lepo jadra samo na prednja jadra. Sploh v polkrmo. Držim hahko kot 120° navideznega vetra (cca 150° pravega) in lepo napredujemo, VMG je v glavnem čez 6. Malo nam pomaga še tok.

Veter se krepi, zato najprej zvijem solent, potem pa še skrajšam genovo. Vetra je precej čez 20 ves čas, max pa sem videl 29 (realnega). Ker plujemo 7 vozlov in več je navideznega ravno prav.

Ni pa ravno prav valov. Pa kaj je zdaj to? Saj še nismo na oceanu.

Dobro nas rola in Lili je malo na eni postelji malo na drugi.

Zjutraj se veter nekoliko poleže (pod 20), valovi pa so ostali. Ob 7:30 sidrava v prelivu med Capraro in S.Nicolo in spijsava kavico. Planirala sva ostati kak dan, a Tremiti so otočki za lepo vreme in krotko morje. Kopanje je na hitro (bolj umivanje). Preveč piha in je treba pazit, da te ne odnese tok.

Motorne ure 3595 (9 novih ur). Preplute milje: 130.

4. julij 2019, četrtek

Tremiti - Vieste

4.7.2019 dan 4

Čeprav se je dan zace formalno že od 00:00 med plovbo ga v dnevniku začejam po kavici, ko dvigneva sidro. Zapeljeva se med otočki.

Spošen vtis: Zelo lepo, če ne bi bilo toliko turistov. Kaj bo šele avgusta.

Lili prevzame krmilo, jaz grem malo počivat. Cilj: Vieste dobrih 80 milj daleč. Veter je še vedno v krmo, poizkušava razne kombinacije jader. Saj napredujemo dobro, ampak rola nas pa kot, da smo v pralnem stroju. Vmes veter spet malo crkne, pa se okrepi, pa jadra gor, pa jadra dol, ...

Tik pred mestom Vieste gledava, kako se nad celino zdijva nevihta. Najbrž so veseli dežja. Nevihta seveda obrne veter in ko mečeva sidro piha kot v vetroviku. Saj sva prej malo upočasnila, da bi nevihta šla mimo preden prideva, ampak je za nami ena jadrnica... Res ne morem jadrati počasi, če me en dohiteva!

Lili naredi odlično večerjo in ko jeva že spet sije sonce, nevihta je mimo.

Gremo se še skopat.

Motorne ure 3597 (samo 2 novi uri). Preplute milje: 81. Od ponedeljka iz Portoroža 329.

5. julij 2019, petek

Vieste - Cala di Pugnochiuso - Barleta

5.7.2019 dan 5

Prvi plov:

Dan se začne zgodaj. Ponoči je začelo barko na sidru rotati in proti jutru se ne da več spati. Veter je še vedno NW, a valovi se ukrivijo okrog rta in nas zadanejo z boka. Niso veliki, a očitno so ravno prave frekvence, da nas pošteno ziblje.

Ker ob 4 zjutraj Lili ni za to, da se "zarolam" nanjo pač vstanem in dvignem sidro. Najprej sem mislil direktno SE proti Bariju, pa si premislim in zavijem na SW ob obali ostroge. Kmalu je val precej manjši in po 7 miljah najdem lep zalivček Cala di Pugnochiuso. Vržem sidro.

Zaliv je lep, žal je tako lep, da mimo nas pluje cel kup turističnih čolnov. To so neki odprti avtobusi na vodi. 50 to 70 turistov natlačijo na odprt čoln, ki nima prav nobene sence in jim razlagajo lokalne znamenitosti kot so recimo luknja v skali ali ozek prelivček med čerjo in obalo.

Sidro ni najbolje prijelo, izgleda, da je na dnu tanka plast peska na gladki skali, zato greva pogledat do sidra, ko greva itak šnorkljat.

Pa žal sidra ne najdeva. vsega dobrih 10 m globine je, a vidljivost je morda meter do dva. Jaz pogledam še pod barko: zaenkrat Coppercoat dela odlično - ampak saj je šele dobra 2 meseca v vodi. Tudi ostalo je BP. Propeler se lepo in mehko zлага, krmilo je OK., cev za hlajenje osi je cela polna vode in notri ni zraka. OK.

Voda je topla in odločiva se, da tu ostaneva čez noč.

Ampak popoldne se veter malo okrepi in mene ima, da bi odrinil naprej. Smer vetra je ugodna za prečenje zaliva. Rečem zaliv, a v resnici je to skoraj manjše morje - zaliv je širok preko 35 NM.

Za povrh nisem prepričan v to, kako bi držalo sidro, če se veter še okrepi.

Pa odplujeva. Še prej pa odplavava do znamenite "špilje", ki si jo je čez dan ogledalo na stotine in stotine turistov.

No ja, nič posebnega. Mala vdolbina v skali, notri gnezdiho hudourniki, voda v jami je polna ptičjih iztrebkov.

Drugi plov:

Ob 15 uri dvigneva sidro in se usmeriva proti Barletti. V navtičnem vodiču piše, da lahko tam sidraš znotraj valobrana.

Nisva želela še ene slabe noči.

Ko spet dobimo GSM signal Lili ugotovi (na noonsite), da v Barleti ne dovolijo več sidranja znotraj luke.

Šment! (no uporabil sem drugo besedo, a ta je lepša za napisat) Tu ni ravno zalivov za vsakim vogalom, tako kot na V

obali Jadrana. Usmeriva se v Trani, par milj vzhodneje. Bomo videli, kako je. Če bo za sidro neudobno lahko greva še zmeraj v marino. Poizkusiva sidrati vzhodno od luke, a dno izredno slabo drži. Greva raje zahodno od luke, kjer je mivka. Sidrava pod veliko katedralo. Če so naju včeraj zbudili valovi, naju bodo jutri zvonovi. A tega vsaj ne pričakujem ob štirih zjutraj.

Spi se dovolj dobro. Malo rola, a ni prehudo.

Preplute milje: $7 + 34 = 41$, motorne ure 5401. Štiri nove ure za 41 milj je OK, če računam, da smo dvakrat iskali primerno sidrišče.

6. julij 2019, sobota

Barleta - Mola di Bari

6.7.2019 dan 6.

Okrog 10 ure startava. Vala praktično ni, vetra je slabih 10 vozlov z boka. Na vsa tri jadra Heron drsi s petimi vozli kot po oblaku. Za zajtrk pojeva še zadnja sosedova prepelica jajčka. Hvala Irena. med plovbo grem malo spucat barko pod podnicami - prej ni bilo casa. Popoldan se zasidrava za eno kopanje. Veter se medtem obrne cisto v nos, tako da zadnjih 8 milj odmotorirava, da prideva še ob svetlobi v Mola di Bari. Tu je možno sidrati znotraj luškega valobrana. Kar dobro je zaščiteno (razen s severa). Voda je tudi znotraj valobrana primerna za kopanje. Danes spustiva coln in prvic po enem tednu stopiva na kopno. Mestece je živahno, ljudje so super prijazni in ko en par vprašava katera picerija je dobra preseneceno ugotoviva, da par dobro govori angleško (sta delala par let v USA).

Po nasvetu greva par skoraj praznih picerij do picerije Angelo. Tu se tare ljudi, vrsta pred vrati, pice nosijo tudi domov. Kljub gneci s enakako prebijeva blizu vhoda, prijazna šefica ravno pred nama odslovi en par, češ da ni vec prostora. Odlocim se, da vseeno še jaz vprašam. Najprej rece, da so cisto polni, ko pa vidi najin žalosten izraz si premisli in poklice kelnarco in ji nekaj naroci. Slediva ji, in ona od rezervirane sestavljene mize za dva prsta odmakne eno mizo, preuredi stole in nama pokaže, kam se lahko stisneva. Yeees. Svetuje katero pivo je dobro - ker ne poznam teh znamk se ji prepustim, Lili pa vzame rdece pivo. Moje je bilo odlično klasično nemško pivo (4 sestavine on nic drugega), malo bolj mocnega okusa in izrazitejše hmeljeve grencine. Super za ta vroc vecer. Lilikino "birra rosso" pa je še bolj prijetno presenetilo z rahlim dimljenim priokusom oglja (jaz bi ga opisal kot malo zažgano pico). Narociva eno pico in eno lokalno specialiteto, katere se ne spomnim, kako se rece, a je podobno ocvrti pici kalcione. Oboje je odlično. Potem pa še na sladoled. Lep vecer. Odveslava nazaj do barke in kmalu mrkneva.

Preplutih 37 milj, motorne ure 5403 (dve novi uri), trip do sedaj 406 milj.

7. julij 2019, nedelja

Mola di Bari

7.7.2019, dan 7

Spiva v redu, saj je mirno, ko me prebudi mocan pok. Stresem se in pomislim, ce se je strgal snubber, ali je pocila veriga, ali pa je nekaj udarilo ob našo barko. Skocim iz postelje in zdrvim ven. Ne nosi nas proti valobranu, nic ni ob naši barki, ko še enkrat mocno poci.

Aha. V pozdrav prazniku ribicev streljajo z mocnimi petardami. Ob svitu. Mamu jim...

Na valobranu je parkiran en kombi, ob zidu valobrana pa nekaj, kar izgleda, kot razstava topovske municije s Soške fronte. okrog tega se potika ene pet ljudi. Ocitno bo še pokalo.

Zjutraj se praznik nadaljuje. V pristanišču imajo cel žur. Mažuretke, povorke z zastavami, orkestri in toliko ljudi, da je cudno, da noben ne pade s pomola v vodo. V pristanišču je precej vec kot 20 ribiških bark (ki so okrašene z zastavicami in na novo pobarvane ali vsaj očiščene do sijaja) in na vse se krcajo ljudje. Na vhodu v luko je coln obalne straže z modrimi lucmi, ki preperejuje množici colnickov, da bi povsem zaprle izhod iz luke. Barke ena za drugo zapuščajo luko. Me prav zanima, koliko je registrirana kapaciteta ljudi za take barke, a nekaj sto na barko zagotovo ne. Ena zadnjih gre ven vecja barka s kipom madone, za njimi pa še vse, kar ima motor in plava na vodi.

Fantje na valobranu zacnejo s kanonado. Upam, da mi ne zažgejo novih jader! V vodo ob Heronu (jasno, da piha proti nam) padajo ostanke petard, zrak je poln vonja po smodniku, ob mocnih pokih pa se trese cela barka. Fantje mislijo resno. Pijeva kavico in se poizkusiva vživeti v splošno praznico vzdušje. Ven ne izplujeva, da ne izgubiva mesta na sidru za valobranom. To se je pokazalo kot dobra odlocitev, saj se potem, ko se povorka vraca sidrišče napolne do zadnjega koticka. Sidrišče je znotraj valobrana v samem vhodu v luko - torej ni dosti prostora, pa še precej plitvo je. Modva sva sidrana na 4 metrih, vecina je okrog 2 m, velik del pod 2 metra.

Danes ostaneva še kar tukaj.

Nadaljevanje sledi, do zdaj danes preplute milje: 0.

Zvecer odveslava v mesto, coln pustiva na sipini ribiškega pomola. Mestece je res lepo, še vedno pa se cuti praznicni vrvež. V vsaki drugi ulici je cerkev in v vecini poteka maša, ljudje lepo pojejo. Noge naju kar same zanesejo do picerije Angelo (drugic). Danes pica s školjkami. Nikoli je jem pice s školjkami, a stalni gostje pravijo, da je odlična. Imajo prav.

Še na sladoled, kratek sprehod po mestu in domov na barko. Ravno se spravljava spat, ko do naju prideta dva Italijana in

nekaj govorita. Nekako se sporazumemo: Zvečer bo pa res velik ognjemet, policija mu je narocila, naj izprazni sidrišče, da nam ne zažgejo barke. Naj mu slediva. Se bomo vezali v luki ob bok kake ribiške barke. Vmes je, kot pravi Italijian ves cas na telefonu. Verjetno s policijo, port captianom in gasilci. Nekako mu sledim, da se izognemo plitvinam. Še enkrat me vpraša, koliko imam greza (2,1m). Lili medtem v temi namešča bokobrane, na glavnem trgu je žur v polnem teku, tako da zaradi silnega hrupa in bliskanja luci ne vidim dobro njegove male celke, sploh pa ne slišim, kaj govori. Aha, dobil je obvestilo, da s takim grezom ne moreva v luko. Zastonj sva vlačila ven bokobrane in vrvi. Nama bo odkazal sidrišče cisto blizu luke, kjer je še dovolj globoko, a hkrati dovolj dalec od linije ognja. Veter kat dobro vlece, on se ustavi in mu ni jasno, da jaz brez bowtusterja ne morem zaviiit v veter, ce nimam vsaj nekaj hitrosti, tudi tega ne, da ce se ustavim da me veter odnaša na skale. Malo sme že živcen, pa še bojim se, da bi Lili, ki v temi skace po palubi in enkrat namešča in potem pospravlja vrvi in bokobrane v zibanju brcnila v kako bitvo. Vmes še igra relejno postajo komunikacije med gliserjem in mano. Možak se je namrec spravil tako blizu mojega premca, da ga ne vidim vec. Še dobro, da ga lovim na radarju, da ga ne povozim. V 2,4m vode vržrm sidro. V meni vre. To ni pametno! Ce se veter obrne bova na skalah! On bi pa, da grem še par metrov naprej. Potem mu spet zvoni telefon. Potem se mi na dolgo opravicuje. Obalna straža ga je ravno obvestila, da tudi tam ne smemo biti in da moramo zapustiti luko vsaj do 01. ure zjutraj, ko se lahko vrnemo. Ura je že krepko cez 23, ognjemet se bo vsak cas zacel.

Dvigneva sidro, in se ob glasni glasbi z glavena trga in popolni temi v luki odplaziva med cermi ven. Izhod iz luke je le nekaj metrov od ognjemeta, ki so ga postavili na valobran.

Prideva iz luke preden se za ogenj zacel. Odljujeva malo prozi NW in vrževa sidro v 7m vode. Natociva si en dober whisky in se pripraviva na ognjemet. Spektakel je bil neverjeten. V vodo, kjer sva bila sidrana cez dan so padali goreci ostanki petard. Še dobro, da so naju prepodili.

Ko se je ognjemet malo pred pol eno zakljucil se vrneva nazaj na sidrišče v luki in greva spat.

8. julij 2019, ponedeljek

Mola di Bari - Monopoli

8.7.2019, dan 8.

04:00 zjutraj. V luko se mimo valobrana valijo valovi in Herona rolajo tako, da kozarci žvenketajo v omari. Spati se ne da. Ja, sam sem kriv. Vceraj ponoci (pravzaprav že danes zjutraj ponoci) sem sidral malo prevec blizu valobrana. Ni druge, kot da spet dvigneva sidro in se prestaviva za 50m. Razlika je kot noc in dan. Nazaj spat za par ur.

Po jutranji kavici pa se prestaviva do mesteca Monopoli, dobrih 12 milj naprej. Veter je v zacetku ugoden, a vstrajno pada in kmalu je hitrost 3 vozle. To ne bi bil problem, sa ne gremo dalec, a ker dobro rola se genova sunkovito napenja in podira. Ni druge, kot da zložimo jadra dokler so še cela in odmotorirava v Monopoli. Veževa se na mestni privez (zatonj in dobro zaščcten). Ker sva zgodnja sva še dobila prostor.

Monopoli izgleda prav lepo staro mestece. V minimarketu kupiva nekaj sveže hrane in sva prijetno presenecena nad kvaliteto sirov in ostalega, kar sva kupila.

Vroce je. Vroce je. Aja, a sem rekel, da je vroce? Pomol ima 5m visok zašcitni zid, ki blokira veter in dobro odbija sonce nazaj v nas, tako da dobimo dvojno porcijo vrocine.

Danes preplute milje: 13. Motorne ure: 5406 (+3 ure) za ubogih 13 milj in nekajkratno presidranje, ki je očitno nanoslo eno miljo. Celotna pot: 420.

9. julij 2019, torek

Monopoli - Otranto

9.7.2019, dan 9.

Noc je mirna in vroca. pred svitom se iz luke odpravijo ribici. Nekateri naredijo dovolj vala, da me zbudi. S prvim svitom se v luki pojavijo veslaci. Seveda, cez dan je prevroce za trening. Eden ima trenerja na pomolu, kjer smo vezani in trener teka gor in dol po pomolu in ga glasno vzporbuja in se dere nanj, ce naredi kaj narobe. No, ja. Saj kmalu bomo itak vstali.

Ob 7:30 se odvežem. Manever je malo težji, ker me na pomol tišči 15 vozlov vetra in ker je takoj za mano vezan širok motornjak. Zunaj pričakujem pestro vreme (valove), a ko zapustimo luko je morje gladko. Kmalu veter pade pod 10 vozlov polkrme. Motorsailava proti Brindisiju in se sproti odlocava ali greva v Brindisi, ali potegneva do Otranta. ...

Hitro sva pri Brindisiju in mesto z vode izgleda zelo industrijsko. Vreme je tudi OK in odlociva se, da nadljujeva. Veter gre vedno bolj v nos, pa še prav dosti ga ni. Yanmarcek poje in pomaga proti cilju. V Otrant prideva okrog 21 ure in vrževa sidro v luki (v W delu luke se sme sidrati). Napovedan je rahel vetric s kopnega, torej bi moralo biti mirno.

Preplute milje danes: 77, motorne ure: 5416 (+10 ur), celotna pot 497 NM.

10. julij 2019, sreda**Otranto**

10.7.2019, dan 10.

Dan se začne zgodaj. Veter se namrec ni držal napovedi in je zapihal s severovzhoda (NE). To je točno smer, na katero je zaliv odprt. Seveda se je hitro naredil kar velik val. Na sidrišču smo 4 barke in vsi poskakujemo v ritmu valov. Veliki katamaran ni nič na boljšem, Americana v kotu pa s kosnikom zajemata morje, ko si meceta vodo čez palubo. Spati se ne da. Zaenkrat je še varno, a za vsak slučaj prižgem instrumente in sem pripravljen, če bo potrebno izpluti. Proti jutru se veter umiri in se obrne bolj na jugovzhod (SE), a valovi se še kar valijo v zaliv. Zdaj jih dobivamo z boka. Super. Vse se vozi levo in desno, na srečo se nič ne razbije. Zdaj je že svetlo in pogledava najine opcije. Glede na vreme se odločiva, da se prestaviva v luko. Upam, da bomo dobro spali naslednjo noc. Dobila sva dober sconto in bova vezana čez noc za 50€. Preplute milje danes: 0, motorne ure: 5416 (0 ur), celotna pot 497 NM.

Dodatek:

Ko se priveževa greva v mesto. Impresivna trdnjava, a prevec turistov. Lokalni utrip mesta je izginil. Vse je podrejeno množici instant turistov. Osamljen lep primerek starega je možak, ki s svojega Vespa kamioncka prodaja pridelke z vrta. Kupiva kilo paradiznikov. Dobri so in cenejši, kot v trgovini.

V luki sva vezana med dvema ameriškim barkama. Iz kazalo se je, da so prav v redu. Eni kruzajo že 9 let, eni dobre 3 leta in vsi trije imamo namen decembra čez Atlantik. Sigurno se še kje srečamo.

Ker sva že placala vez izkoristiva še zastoj vodo in opereva barko, opereva dva stroja perila in natociva vodo. Brez veze sem včeraj 3 ure gonil watermaker.

Vroče je. Zvečer se nama sploh ne da v mesto. Za jutri planirava odhod nekje med 7 in 8 uro.

Mediteran 2019

Ionsko morje

11. julij 2019, četrtek**Otranto - Galipoli**

11.7.2019, dan 11.

Ob osmih šele vstaneva. Veter še vedno goni valove v luko, pa grem pogledat do obzidja kako je zunaj. Valovi se razbijajo na skalah in veter nosi pršec več deset metrov daleč. Malo me zmoci. Vseeno greva danes naprej. Spijeva kavico in se odveževa. Izplutje je malo triki, saj imam 15 vozlov vetra v desni bok, na levi pa je 53 ceveljski Oyster, cigar muring je zelo postrani skoraj pred mojim premcem. Premcnega motorja Heron nima. Z malo več gasa in na hitro se poženem z veza in uspem priti za las mimo muringa. Potem pa ven.

Zunaj je vožnja športna. Odločiva se samo za solent jadro, saj leti 7 do 8 vozlov (veter je skoraj v krmo, hitrosti pa dobrih 25 realnega vetra). Čez par ur veter malo popusti, pa izvelecem še nekaj genove, da ne zgubimo brzine. Užitek pokvari le en večji val, ki se zruši čez kopalno ploščad in pristane v kokpitu in nama zmoci brisace, ki jih imava za po tleh. Rad jadram bos in da ne stojim na plastiki imava po kokpitu na tleh nekaj brisac. Ravno včeraj sva jih oprala. Grr. Pa kokpit tudi. Zdaj je pac vse slano.

Proti koncu pete je morje zelo konfuzno. Globine tu niso velike in mešajo se vetrovi in tokovi, zato so valovi precej zmešani. Zapustiva Jadransko in zaplujeva v Ionsko morje. Obrneva na zahod (W) in kmalu nato na NW. Sedaj je seveda veter v nos in tolceva orco in nabijava v valove. Trda je peta italijanskega škornja. A midva se ne dava, zavleceva se k obali, vrževa sidro in se skopava in pojeva kosilo. Po kosilu se niti ne trudim z jadrji. Cisto v veter morava in še dobrih 20 milj imava. Zapoje motor in se kar mucu, da zmore proti vetru in valovom. Shladilo se je. V barki je le še 28 stopinj.

Nadaljujemo proti Galipoliju. Veter se malenkost umiri, a še vedno po zraku leti pršec. Vsake toliko nabijeva v kak večji val, ki se razlije po palubi. Po najini včeraj oprani palubi. Šmrc.

Sprayhood, pripone in stebrički so okrašeni s solnim cvetom. Ah, bomo že še kdaj oprali. Ali pa bo opral dež. Galipoli se bliža in kmalu po soncnem zahodu sidrava na južni strani mesta.

Sidrišče izgleda še kar v redu zaščiteno pred valom, ce bo le veter vztrajal in pihal v severa, kot mu napovedujejo prav vsi vremenski modeli, kar sva jih preucila.

Gledava vremenske napovedi in študirava, kako se prebiti čez podplat in prste Italije. Do Mesinske ožine (in še malo naprej) so sidrišča in celo marine redke, vreme pa je zelo nestabilno. Samo čez zaliv imava dobrih 70 milj. To je več, kot je širina Jadrana. Mater je velika tale Italija.

Ah, bomo jutri še enkrat pogledali kako naprej.

Preplute milje danes 54, ta mesec 551. motorne ure: 5423 (danes +7).

12. julij 2019, petek**Galipoli**

12.7.2019, dan 12.

Spala sva dobro. Veter se je držal napovedi in na sidrišču ni bilo vala. Preuciva vreme in narediva nacrt: Cez dan ostaneva še tu, odlula bova zvečer.

Galipoli je kar lepo staro mesto. Na severni strani so marine, za katere je Rod Heikell moral dodati še "price range 6 in 7. To ni za naju. Cez dan se lotiva štedilnika. Do sedaj je bil montiran le za silo na stare nosilce. Še dobro, da sva se ga lotila pravi čas, saj je že razpadal. Tile Italijani delajo štedilnike tako, kot so včasih avte: Zgledajo lepo in hitro, a boljše, da kupiš dva, ker bo en pri mehaniku. Banda površna.

En nosilec je že skoraj odpadel - matica se je že odvila, še dobro, da se je vijak nekako zataknil, sicer bi vse padlo na tla. Vrata pecice se že od zacetka ne zapirajo kot je treba. Da nastavim vrata pecice morava vse razstaviti. Še dobro, da sva, saj ugotoviva, da pol vijakov sploh ni zetegnjenih, ene matice so že na pol odvite, v pecici najdeva pe eno matico, za katero ni jasno od kod je padla. Skratka, pecico sva morala skoraj zgraditi na novo. Plocevina je izredno tanka in vse skupaj deluje tako, bolj za izložbo, kot za na resno morje. Še škatlica za baterijo (za vžig) je iz tako cenene plastike, da vzmet izvrže pokrovček, ko vstaviš baterijo. Sem moral tesniti navoje z malo papirja. Skratka, projekt se je zavlekel na skoraj cel dan. Proti večeru je štedilnik uspešno sestavljen, vsi vijaki zategnjeni, vratca se odpirajo tako, kot je treba, kabli vžiga so zaščiteni z božirkami, ...

Lili na hitro skuha odlično večerjo, jaz pa med tem napeljem krajšave na glavno jadro. Tega namrec do zdaj še nisva naredila.

Okrog 18 ure se odpraviva na pot. Kakih 100 milj imava pred sabo.

13. julij 2019, sobota**Galipoli - Roccella Ionica**

13.7.2019, dan 13.

Ko sva zvečer dvignila sidro je deževalo. Super, sol nam bo spralo z barke. V zacetku je še nekaj pihalo, a jadrani smo le kaki dve uri. potem je veter pojenjal in povsem umrl. Lili je imela prvo stražo, jaz sem šel spat.

Stražo prevzamem šele ob treh zjutraj. Lepo od Lili, da je potegnila in mi pustila spati malo vec.

Vetra ni niti za vzorec. Zavno še vidim zahod lune, drugega ni nic. Tovornega prometa tu ni videti, še ribiških bark ni nikjer. Sama sva, kot sredi Atlantika. To naredi plovbo precej lažjo, saj lahko nastavim radar alarm. Ker ni velikih valov tudi ni lažnih alarmov. Šele zjutraj dobimo malcek vetra, pa še ta ne traja dolgo. Le toliko, da dvignem prav vsa jadra in ugasnem motor. Za slabo uro. Potem pa spet nic. Cunje gor, cunje dol.

Ko motorirava mimo rta Capo Rizzuto zavijeva k obali in se zaveževa ma bojo parka. Sledi kratko kopanje, potem pa naprej.

Zaliv Golfo di Squillace je upravicil svoje ime in postregel z vetrom. V zacetku orcava še kar v smeri, potem naju krivi vedno bolj v zaliv. Veter je precej nestabilen, ves čas spreminja smer in jakost. Sem mislil, da bom lahko kaj pocival, ne pa ves čas vlekel štrike.

Danes se je pa motor dobro nadelal, saj vsa vecino casa vozila na motor.

Drugi del poti nam je nagajal še tok, ki je bil med enim in skoraj dvema vozloma.

Ob 22 uri sidrava pred marino pri Roccelli Ionici.

Sva kar utrujena od poti. malo se pozibabamo, saj smo povsem odprti na jug in vzhod do Tripolija in Banghazija.

Bilanca poti: Preplute milje 135 (po vodi celo 147) cela pot 686. Motorne ure 5441 (kar 18 novih ur). Danes smo videli par delfinov, velike tune, ki so skakale iz vode in eno veliko želvo. Lepo.

Zdaj pa en Whisky za lažji spanec.

Mediteran 2019**Ionsko morje - Tirensko morje****14. julij 2019, nedelja****Roccella Ionica - Scila**

14.7.2019, dan 14.

Vceraj sva se z Lili locila.

Od postelje.

Za eno noc.

Iz Libije se namrec še vedno valijo valovi in ker pricakujeva rolanje greva spat vsak v svojo kabino. Tako se lahko uležeš pocez ali pa na pajka: na trebuh in vse štiri od sebe.

Kljub valu sva spala kar dobro. Zjutraj se veter in val malo okrepi in ojaca zibanje. Val je namrec z juga, veter pa z vzhoda.

Ob sedmih dvignem sidro. Motorja ne prižigam, da ne bi zbudil Lilije. Ha, ha. Kot, da bo lahko spala, ko bo ropotala veriga.

Veter me lepo obrne, potegnem ven Genova in kmalu ima Heron dovolj hitrosti cez vodo, da krmilo prime. Plujem ob obali

- kako miljo stran samo na Genova. Polkrma Pravi veter je med 10 in 15 vozlov, Heron mehko drsi s +- petimi vozli. Lili se

še dela, da spi.

Ko se zbudi in se mi pridruži si narediva zajtrk in nato plan za danes. Bova poskusila priti do Mesinjske ožine.

Vsa jadra gor in na polno. Veter nama dobro služi in lepo napredujeva.

Tokrat je vecino casa tok najin zaveznik.

V ožini se uspeva izogniti vsem trajektom in ostalemu prometu. Ko že mislim, da so hudi tokovi in vrtinci za mano ožina še enkrat pokaže, da ni kar tako in nama postreže s par poslasticami. Enkrat hitrost preko vode 7, po GPSu 4, potem pa obratno Pa par vrtincev, ki zmedejo smer, za konec še par refulov do 30 vozlov iz cistega mira. Iz raznih smeri seveda. Ampak to zgodbo smo že dali dvakrat skozi in se ne zmedemo. Sonce zaide in že v temi sidrava pred Scilo.

Sem pa kar pošteno utrujen, upam, da bomo dobro spali.

Preplute milje 74 (po vodi 80 - morda bom moral umeriti instrument). Skupaj pot 760 NM, motor 'ma 5546 ur (5 novih ur).

Mediteran 2019

Tirensko morje

15. julij 2019, ponedeljek

Scila - Milazzo

Dan 15.

Kako je že rekel tisti nogometaš: Ova noc nije bila naš dan.

Veter je bil mocan SW in bili smo le delno zaščiteni. Tu okrog so tokovi še mocni, hribi pa zelo visoki. Sicer so zadržali nekaj vetra, a so se ponoci po bregovih podili katabaticni sunki in ustvarjali zmedo. Nekako smo se dalali, da spimo.

Okrog štirih pa se je razvila nevihta, ki je udarila s severa. Veter je bil mocan (ko sem pogledal je bilo nekaj cez 30 vozlov), potem pa je med dežjem še padala drobna toca, tako da nisem vec hodil ven. Mocno je lilo je in se bliskalo, morje je besnelo. Malo me je bilo strah, saj zaliva ne poznam in ne vem kakšno je dno in kako dobro zares drži sidro. Zvečer, ko sva sidrala je bila že tema in ko sem zategnil je sidro dobro prijelo. Ampak: Ali se je vkopalo v mivko, ali pa le zataknilo za rob skale. Nevihta je seveda prišla z druge smeri. Na karti ne piše kakšno je dno. Za povrh je na karti še opozorilo, da so v zalivu nevriscane ceri.

Vem, da sem prekršil cel kup pravil dobrega morjeplovstva: V neznanu luko sem prišel ponoci, sidral na nepoznanem dnu in to med nevriscanimi cermi. Ampak druge izbire ni bilo. To je bila edina kolikor toliko primerna lokacija za trenutno vreme in glede na napoved sva morla pobegniti izpod podplata Italije. Izbral sem pac najmanj slabo od slabih možnosti.

Za povrh smo dobivali še nekaj vode v barko. Zvito palubno in še eno okno v prednji kabini sta malo puščali, pa eno okno v salonu. Saj sem že kupil novo okno, a še ni bilo casa, da ga zamenjam, Tudi nova tesnila imam za ostala okna. Ja, bom zamenjal v kratkem....

Ko je nevihta minila sem ujel še kako uro spanca, potem pa sva dvignila sidro in naprej. Nevihta je pustila nekaj posledic: Povsem novo sidro Rocna Vulkan ima sedaj prifrknjen nosek. Špica se je namrec (ocitno na skali) malo zvila. Sploh si nisem mislil, da je to mogoce. Na vagi sidrnega rolerja pa je en kolešček precej postrani. Bom popravil, ko ponovno sidramo.

Današnji cilj: Milazzo, saj bo veter po napovedi SW v obracanju na W. Nimava dalec, napovedano je 10 do 15 vozlov vetra v bok. Pogled na bele pene na morju pa mi pravi, da bo vetra vec. Mislim si, da le to zaradi efekta lijaka (Mesinjske ožine). Bo že boljše, ko bova cez in v zavetju Sicilije. No, ja. Valovi so se sicer res malenkost zmanjšali, vrtincev in tokov tudi ni vec, a vlece pa še vedno kot pri norcih. S skrajšanim solent jadrom (in brez genove ali glavnega jadra) drvimo 6 do 7 vozlov v laško orco. Vetra je med 25 in dobrih 30 (navideznega). Pršec mece cez palubo, ki jo je ponoci dež razsolil, okna sprayhooda so že tako slana, da se skozi ne vidi vec nic uporabnega. Vsakih par minut se kak val odloci, da nes pride pozdravit v kokpit. o, vsaj spere nekaj soli s sprayhooda. Pa je spet vse slano. Pa je spet vse mokro. V Milazzo sidrava severno od glavne marine. Nekaj je še vala, a se da zdržat. Popravim "vago" za dvigovanje sidra. Na sreco ni bilo nic hujšega, le en vijak se je odvil in je roler bil postrani. Zategnem ga z zverinsko mocjo in za povrh še udarim s tockalom med glavo vijaka in okovjem, da naredim vdolbino (nepravilnost). S tem delno "pokvarim" ležišce glave vijaka in zmanjšam možnost, da se odvijje. Sile so tu namrec velike.

V mesto sploh ne greva. Se nama ne ljubi.

Preplute milje danes 25 (log po vodi 27), skupaj 785 od Bernardina. Motor ima 5448 ur (2 novi uri).

16. julij 2019, torek

Milazzo - Vulcano

Dan 16.

Ponoci nama je dež spet lepo opral barko. Malo se zibamo, a ni prehudo.

Danes greva na Eolske otoke. Veter se bo po napovedi obrnil na W in nato NW, možno celo na NNW ali N.

Ni dobrih sidrišč tu blizu za tak veter.

Za dopoldan je napovedan še zahodnik (W), morda jugozahodnik (SW), ki naj bi proti popoldnevu oslabel in ugasnil.

Zato štartava kar takoj po kavici, da še ujameva kaj vetra.

In sva ga ujela. Še prevec. Dosti prevec. In valov.

Ko se je prvi val razlil po palubi sem bil jezen sam nase, da ga nisem opazil - mogoče bi se mu lahko nekako ognil in ohranil palubo cisto. Ha, ha. Kmalu se veter še okrepi in morje je belo kamorkoli pogledaš. Valovi so veliki, tkao, kot oceanski, le da so krajši. Kak vecni val ni na 47 ceveljski barki celo malo zakrije pogled na obzorje. Pa saj sedim 2m nad morjem, kako je to mogoče? Vacina valov je manjših- mogoče dober meter. A so prasci tako pogosti, da nas cisto ustavljajo. Vozim v orco kolikor je mogoče, a zaradi velikih valov ne dosegam niti kota 60°. Na gladki vodi ni 45° relnega noben problem, tu pa komaj 60° navideznega! Vozim kakih 30 stopinj od željene smeri.

Naenkrat se od nekje pripodi ogromen val in nas tako pošteno zalije, da odpne par gumbov (pritiskacev) na sprayhoodu in vrže par deset litrov vode znotraj sprayhooda. Seveda imava tam vse odprto.

No, pa imamo malo morja na stopnicah, po stenah in stropu salona, pa malo na postelji, pa seveda v kokpitu . . .

Jadrava še par ur, a valovi ne pojemajo, ceprav sva že malo v "zavetju" otoka Vulkano. Saj hitrost je OK (okrog 6), a VMG (hitrost približevanja cijlu) kmalu pade pod 4. Zato prižgem motor in najprej motorsailava, potem pa pospravim jadra, saj mi je žal, da tako trpijo. Ponavadi dela Heron 5 vozlov pri 1600 obratih na gladki vodi, oziroma 5 vozlov pri 1800 obratih, ce je nekj malega valov. Zdaj pa gremo pri 1800 obratih pod 3 vozle. Nabijme obrate na 2500. Tako se vsaj premikamo.

Na Vulkanu je na sidrišču gneca. Sidrišče je v bistvu le ozka polica, kjer globina hitro narašča, ko se oddaljiš od obale. Pa še ta polica je dolga le nekaj sto metrov. Nekako se stlacimo med dve barki in sidramo na globini 15 metrov.

Za nami prihaja še vec jadrnic in nekateri imajo resne težave najti prostor, kjer njihova veriga sploh še doseže dno.

Vonj po žveplu je vseprisoten, a se ga kmalu navadiš. Vulkano je namrec še vedno delujoc vulkan.

Preplute milje danes 21 (log po vodi 24), skupaj 806 od Bernardina. Motor ima 5450 ur (2 novi uri).

17. julij 2019, sreda

Vulkano

Ležim v postelji in zdi se mi, da sanjam Dantejev PEKEL.

Potem ugotovim, da ne sanjam, ampak da sem v peklu.

Mocno srdi po žveplu, barka se ziba levo desno tako, da v kuninji žvenketa posoda, val vsake toliko udari v bok barke kot bi udaril na boben. v ozadju slišim rožljanje verig.

Ampak v peklu bi moralo biti vroce. Tu pa je prijetnih 24°C.

Nekako se prebijem iz kabine v kokpit. Pri tem me dvakrat napade podboj vrat, stopnice pa se mi poizkusijo izmuzniti. Ne, nisem pil. Zunaj je še tema, Rožljanje verige je še mocnejše.

Aha, oskrbovalna ladja je na otok pripeljala vodo in mece sidro 100m od nas. Potem se z motorji potegne bližje pomola, s colnom peljejo na pomol vrv in se potem vlecejo toliko blizu pomola, kot jim grez dopušča.

Nisem še videl ladje s tako malo nadvodja. Spredaj in zadaj je ladja normalno visoka, a cel srednji del je prakticno cel v vodi. Frajer stopi iz dingija na ladjo navzdol!

Šele nekaj ur kasneje (ko po cevi precrpajo že veliko vode se ladja prikaže iz vode. Grda je, a lepota ni njen namen. Vodo vozi po otokih in to dela dobro ceprav je grda.

Cez noc je veter popustil, barke v zalivu so obrnjene vsaka v svojo smer. Ko pogledam jambore in sidrne luci pa izgleda, kot mecevanje vojne zvezd. Vsi se tako majemo, da gleda, kot da se jambori mecujejo med sabo.

Ahh, še ena neprespana noc.

Danes "pasaža" kratka: 1,65 milje. Ja, prav sem postavil decimalno vejico. Zavila sva le okrog Vulcana v zaliv na nasprotni strani otoka. Tu izgleda bolj mirno. Cez dan tudi je, zdajle zvecer, ko tole pišem, pa se že guncamo.

Cw bo šlo tako naprej bomo neprespani in tecni.

Lili racuna ali je ceneje iti z barko v marino in se naspat ali pa sidrat in najet sobo za prespat.

Zaenkrat bomo poizkusili tretjo možnost: dvojni whiskey pred spanjem. Danes je flaška Bushmillsa dala dušo, da midva bolje spiva...

Preplute milje danes 2 (log po vodi 2), skupaj 808 od Bernardina. Motor ima 5451 uro (1 novo uro).

18. julij 2019, četrtek

Vulkano - Salina Lipari

Noc je bila bolj mirna. Ali je pomagal whiskey, ali pa je zahodna stran boljša.

Do štirih zjutraj smo dobro spali, saj je veter še držal in smo viseli na sidru s kljunom v val.

Okrog štirih je veter ugasnil, obrnilo nas je pocez na val in zibanje se je zacelo. A precej bolj nežno, kot prejšnje dni.

Po kakih dveh treh urah se je veter spet postavil na noge in nas pravilno obrnil v val. Ocitno se bomo morali na tem delu Sredozemlja navaditi, da se ob 4 zjutraj pac ne spi, ker ni globokih zalivov in ker ima morje na voljo 500 milj, da razvije val. Ob vsaj za silo stabilnem vremenu je ocitno celo boljše, ce si povsem izpostavljen vetru in valu, saj te veter drži v val in se da spat. Ce sidraš na zaveterni strani otoka pa otok blokira in delno obrne veter, val pa se priplazi okrog ovinka in te dobi

z boka.

Današnja pot je bila precej daljša od včerajšnje. Obiskala sva kar 3 otoke, a sva jim namenila le pogled z barke, na kopno nisva šla. Sidrana vsa na NE delu otoka Lipari na 5 metrih na enem od redkih delov, kjer se morje ne spusti z obale takoj na par sto metrov globine.

Vulcano je danes nekaj manj aktiven kot je bil včeraj, zato pa Stromboli pokašljuje malo bolj, kot ponavadi. Bomo videli, ce se bo ponoci videlo od tukaj kako mece v zrak žarece kamne.

Preplute milje danes 15 (log po vodi 15 - izgleda, da le ni nic narobe z mojim logom, le toliko toka smo imeli prejšnje dni), skupaj 823 od Bernardina. Motor ima 5454 ur (3 nove ure). Danes smo jadra izvlekli le za vzorec, 95% casa je pel motor.

P.S.

Včeraj sva naredila policko za zacimbe, tako da je s seznama odkljukan še en projekt.

19. julij 2019, petek

Lipari - Panarea

Stromboli nas ni razočaral.

Ko se je stemnilo je vsake toliko pljunil v zrak goreč steber. Intervali so bili različni, intenziteta tudi. V bistvu je bilo, kot bi gledal tekmo in bi vsake toliko bi padel gol. Samo, da je zame gledanje vulkana bolj zanimivo.

Očitno nismo bili edini, saj se je ob vsakem izbruhu s sosednjih bark slišal glas odobravanja. Res, kot bi gledali isto tekmo.

Dan je bil miren in odločil sem se, da se lotim izboljšave pri sidrni verigi. Vinč ima namreč vodoravno os in je nameščen nižje, kot koleščki na premcu. Zato ga veriga objame manj kot 1/4 kroga. Posledično veriga preskakuje. To se dogaja že odkar imam barko, a se mi zdi, da je vedno slabše. Med vinč in vodilo verige bom dodal še eno klesce, ki bo verigo vleklo navzdol.

Ta projekt mi je vzel več kot pol dneva, a z rezultatom nisem najbolj zadovoljen. Je bolje, a daleč od perfekcije. Verjetno bodo potrebne izboljšave.

Po končanem projektu vinča in kopanju se prestaviva na Panareo. To je sosedni otok, na pol poti do Strombolija.

Sidrava na vzhodni strani otoka, južno od glavnega pristanišča. Začeli so nameščati boje, en dober zaliv so že napolnili z bojami, upam da ostane še dovolj prostora za nas, ki bolj zaupamo lastnemu sidru.

Vreme je zanimivo: povsod okrog so oblaki, na celini in na Siciliji celo občasno dežuje, a tule na Eolskih otokih imamo lepo vreme.

Preplute milje danes 9, skupaj 832 od Bernardina. Motor ima 5456 ur (2 novi uri). Malo sva jadrjala, a je bilo vetra premalo.

20. julij 2019, sobota

Panarea - Stromboli

Spala sva dobro.

Zjutraj se odločiva, da greva pogledat glavno mesto Panareje, torej se odsidrava in plujeva mimo glavne luke. A že pogled z vode naju prepriča, da se tu ni vredno ustavljati. Tipično turistično naselje in noboena starega mestnega jedra ni videti.

Greva pač takoj naprej. Cilj Stromboli. Vetra ni, motorirava.

Plujeva po zahodni strani otoka, tik ob prepovedanem območju. Stromboli je bolj aktiven, kot ga imava v spominu. Veselo kašlja in pljuva v zrak kamne, ki se kotalijo po bregu navzdol. Nekateri so dovolj veliki, da jih vidiš, ko se kotalijo, pri večini vidiš le kadečo se sled. Ko pade izstrelek v morje voda na tistem mestu vre še nekaj sekund.

Sidrava na severnem delu pred plažo pri starem pomolu (severno od punte della Lene).

Imava krasen pogled na Strombolicchio, majhem otoček s svetilnikom in navpičnimi stenamo okrog in okrog.

Voda je krasna. Sidro je na 16 metrih globine a ga vidim, kako je vkopano. Malo pomaga to, da je pesek črn.

Sprehod po mestecu je simpatičen, turistov je občutno več, kot pred leti. Utrip ribiško obrtniške vasice izginja.

Zgrešila sva lokal, kamor sva hotela iti na kanolije. Ko je lili zagledala v nekem lokalju kako izgledajo pice jo je kot magnet potegnilo noter in ni je sile na svetu, ki bi jo takrat prepričala, da narediva še 50m do "najinega" lokala. Pica je bila dobra, kanoliji pa - no, ja OK.

Se pa seveda pri cenah pozna to, da je tutistov polno.

Ko sva čez dan sidrala je bila v zalivu samo še ena jadrnica, zvečer pa nas je bilo že 7.

Ob mraku so mimo nas vozile horde čolnov gledat nočni spektakel, ki ga pripravi vulkan. Ponoči namreč kotaleči se kamni lepo žarijo. Midva sva gledala kar s sidrišča. Sicer ne vidiš vsega, le večje izbruhe, a nama je bilo to ravno prav.

Zjutraj sem celo našel en mali (2cm) lahek vulkanski strdek na palubi. Tudi nekaj črnega prahu je bilo po barki. A nič

kritičnega.

Preplute milje danes 15, skupaj 847 od Bernardina. Motor ima 5458 ur (2 novi uri).

21. julij 2019, nedelja

Stromboli - Strombolicchio - Tropea

Na obali, kjer sva bila sidrana je bil nek klub. Ponoči se je izkazalo, da je nočni klub z glasno glasbo. Ravno sva že zaspala, ko so oni začeli na polno. Izgleda, da sem res že star, saj me niti slučajno ni prešinilo - oh, a greva v lajf?. Edina misel je bila - pa ne že spet. Ali bi lahko prosim enkrat v miru spal...

Pa ni bilo hujšega.

Zjutraj dvignem sidro, Lili se še nekaj premetava po postelji in odplujem do otočka Strombolicchio. Z vseh strani se iz vode dvigajo navpične stene, na vrhu je svetilnik. Tja je napeljana žična vrv. Verjetno naredijo žičnico z ladje na svetilnik, če morajo kaj dostaviti tja gor. Na eni strani so v skalo vklesane ozke stopnice in izgleda, da vodijo do vrha. Voda je že par metrov od otočka globoka 100 m.

Barko usmerim proti Tropei. Vetra ni niti za vzorec. Potem začne rahla sapica v krmo in ko ta doseže 5 vozlov postane nevzdržno vroče, saj je naša hitrost enaka hitrosti vetra. Ugasnem motor in zečne se ena najpočasnejših pasaž v zgodovini Herona. Pujsamo z noro hitrostjo dveh vozlov. Nad bimini napeljeva še dodatno zaščito pred soncem - tisto plastično mrežo za senco - in razlika je očitna. Dan je krasen. Lilika pere perilo v našem lepem novem pralnem stroju, jaz vrtam neke luknje v jeklo, potem pomijem celo palubo z vodo iz pralnega stroja.

Vmes imava pozen zajtrk, še kako kavico, gin-tonik, lenarjenje na "plaži". Ko hitrost še malo pade se greva pa kopat. Voda je kristalno čista, a do dna se ne vidi, saj je globina tu kakih 1300 metrov. Nikjer nobenih turistov, dretja, glasnih motorjev, glisiranja "na kol" - 2m od barke. Aja a veste kakšna je razlika med italijanskim motornim čolnom in drugimi motornimi čolni? Pri italijanskem najprej slišiš Italijane, šele potem motor.

Ob pol sedmih zvečer sidrava pred Tropeo. Sva točno 200m od kopnega pred označeno in z bojami ograjeno plažo. Med nama in obalo pa divjajo gliserji, kot da tekmujejo kdo bo naredil večji val. Na srečo bo kmalu večerja in takrat se scena umiri. V Italiji dajo veliko na tradicionalne ure kosila in večerje. Če kdo ne verjame naj poizkusi dobiti odprto gostilno in kaj za pojed ob petih popoldan. Ni šans.

Še midva pojeva in se odpraviva v mesto. Lili je uporabila besedo "čarobno". Tropea je sicer polna turistov a mesto ima nek čar. Od cerkve na osamjeni pečini pred mestom, do neskončno stopnic, ki vodijo v hrib do mesta in utripa, kjer se meša staro in novo, a na nek nevsiljiv način. Ulice so polne, lokali tudi, a še vedno se najde trgovinica stare šole, kjer hčera pomaga mami pri strežbi, kjer je vse malo nametano, nimajo klime, a imajo vse kar rabiš, kjer ne govorijo tujih jezikov in kjer lahko poizkusiš delikatese, če jih ne poznaš. In cene so normalne. Niso turistične.

Sem bi pa še kdaj prišel.

Zdajle zvečer je tu popolno brezveterje, morje je v relativno mirno, le ladje, ki vozijo mimo nas vsakih par minut zazibljejo. Sidramo pač na odprtem - tu ni zaprtih zalivov.

Preplute milje danes 33, skupaj 880, motor ima 5464 ur (6 novih ur).

22. julij 2019, ponedeljek

Tropea - Cetraro

Zjutraj nekaj malega pihlja, napovedan je zahodnik. Veter bo torej v bok, ne bo pa ga veliko. Pred sabo imava dolgo pot čez zaliv sv. Eufemije in še malo naprej na sever, zato ob osmih dvignem glavno jadro in se odsidram.

Večkrat glavno jadro dvignem dokler sem še na sidru. Odkar sem prevezal sidrni vinč tako, da dela tudi ob ugasnjenem motorju včasih tudi sidro dvignem brez motorja. Dvignjeno glavno jadro pri tem lepo pomaga, saj barka pleše na sidru in vsakič malo zajadra v orco in se obrne v veter. Takrat lepo sprostimo verigo, tako da z vinčem ne vlečemo 12 tonske barke ampak le neobremenjeno verigo.

Vetra ni dosti, kakih 6 do 7 vozlov, a z veliko genovo in polnim glavnim jadrom Heron lepo napreduje proti cilju. Nekaj ur gre, potem pa se veter začne obrača proti jugu. Kmalu je 120, pa potem 150 stopinj glede na našo plovbo, jakost pa 5 vozlov in pada. Ah, si bo treba pomagat z motorjem.

Kako že pravijo za Sredozemlje: To je tisto morje, ko piha preveč ali pa sploh ne. Nekaj bo na tem. Kako bi mi prav prišlo, če bi si od tistih 30 in več vozlov izpred tedna, dveh lahko ene 10 prenesel na danes....Tako pa: bonaca. Hitrost navideznega vetra na instrumentu je enaka naši hitrosti. Torej je pravi veter 0. Še celo bližje obali, kjer bi pričakoval vsaj malo termičnega vetra se ne zgane niti sapica.

Morje je prazno. Na AISu imam 1 (en) target. pa še ta je več kot 20 milj daleč. V isto smer plujejta še dve jadrnici (oddaljene so več milj) sicer pa je vse prazno.

Dan je minil brez vnemirjenja in če bi ga preskočil ne bi nič zamudil.

Ob šestih zvečer sidramo v neposrednji bližini vhoda v malo marino v Cetraru. Tu je obala zanimiva - globina pade 300 ali 400m od obale pod 4 metre, potem pa se znova proti obali poveča na 6 do 9 m. Zanimivo. Vhod v marino se stalno

zasipava, zato je tam bager, ki poglablja, ko je treba.
Vroče je, kopanje paše, kot že dolgo ne.

Preplute milje danes 51 (po logu 55), skupaj 931, motor ima 5470 ur (6 novih ur).

23. julij 2019, torek

Cetraro - Scario

Noč je bila mirna, skoraj sem pogrešal močno zibanje.
Zjutraj nič ne piha, z glavnim jadrom se niti ne trudim in ostane lepo v vreči.
Večji del poti motoriramo.
Morje je prazno, prometa tu skoraj ni.
Edino vznemirjenje je bilo, ko smo videli želvo.
Potem malenkost zapiha in Lili odpre genovo, medtem ko jaz s Tonetom rešujem Windows probleme.

Genova je dodala med 0,3 do 0,5 vozla hitrosti, popoldan pa se je veter "okrepil" na 5 vozlov polkrme.
Ugasneva motor in imava uživanje pri hitrosti 2 vozla. Našla sva eno dobro radijsko postajo s staro glasbo iz šestdesetih let.
Počasi pripujsava v Scario. Sedaj pa na slavno pico. Zvečer se mi gotovo ne bo dalo napisat dnevnika do konca, bom kar objavil in jutri javim, kakšen je Scario.

Preplute milje danes 38 (po logu 37), skupaj 969, motor ima 5476 ur (6 novih ur).

24. julij 2019, sreda

Scario - Pioppi

V "slavni" piceriji sva srečala Švede, s katerimi smo bili sosedi že na Cetrari. Izgleda, da tudi oni berejo Heikkla.
Pica je bila dobra, cene budget - 6€ za vrhunsko pico in 3€ za 0,66l piva je za Italijo res malo.
Napoved vetra je taka, kot prejšnje dni: 0 od 5 vozlov v krmo.
Vendar, piha blizu 10. Sicer je točno v nos, a vsaj je. Do rta imava le nekaj milj, potem bo veter v bok. Veselo tekam, a se veter ves čas obrača v smeri ure, in nikakor ne pridem mimo rta. Ne upam pa si predaleč ven v napačno smer, saj pričakujem, da bo veter vsak čas crknil. Raje večkrat tackam bližje moji predvideni smeri. Tack na Heronu je kar delo, saj imava solent stay in solent jadro, ki sta precej blizu forestaya. Za tack (obrat proti vetru) je potrebno genovo naviti, narediti obrat in jo potem znova razviti. Težka genova ima preko 60 kvadratnih metrov in to je kar težko fizično delo.
Končno se prebijem mimo rta v upanju na lep veter z boka, ko ugotovim, da na drugi strani rta piha drugače. Seveda točno v premec. Joy, me že malo minava in premišljuje o motorju, ko se za mano pojavita dve jadrnici pod polnimi jadrji. Če zmorejo oni zmorem tudi jaz. Lili je rekla, da ima dovolj rekreacija in naj si kar sam vlečem jadra.
Bilo je lepo jadrnanje. Ena od tistih dveh jadrnic me je šišala kot šolarčka. Tolažil sem se s tem, da je bila precej daljša od Herona, jambor je bil po moje dvakrat višji od Heronovega, genova pa se jim je skoraj dotikala palube po celem spodnjem robu. Seveda so imeli na gl. jadrju tekmovalno številko ITA In seveda so znali in se jim je dalo. Nekajkrat smo celo prišli v položaj, ko smo morali paziti na pravila prednosti (port/starboard tack), enkrat so se oni umikali, enkrat jaz, potem pa so mi ušli naprej.
Veter je upadel in ravno, ko je bil samo še kakih 4 do 5 vozlov sva bila blizu lepega zaliva z impresivnimi skalami.
Zvijeva solent jadro, zvijsava genovo in se samo z glavnim bližava mestu, kjer želiva sidrati. Pripraviva se na sidranje pod jadrji - saj včasih, ko še niso imeli motorjev so tudi sidrali, a ne.
Lili je spredaj na sidru, jaz za krmilom. Globine: 9m, 8m, 7m, 6m - obrat v veter, glavno jadro zatrepeta, sprostim gvižnico in spustim jadro. Heron se poslušno ustavi s kljunom obrnjrn v veter. Lili spusti sidro. Veter naju malo obrne, ravno prav, da smo bočno obrnjeni na veter in lepo vkoplje sidro v pesek.
Lojtra v vodo, kopanje.
Spustim še čoln in odveslam do votlin - itak, da smo videli že sto lukenj, a te zgledajo kar lepe. Lepo je, ker je notri polno hudournikov, ki se glasno jezijo name, ko se bližam njihovim gnezdov in votlinah med kapniki, najlepše pa je to, da je tam senca in da je precej hladneje, kot zunaj.
Eden lepših krajev za sidranje in kopanje, kar sva jih videla na v Italiji do sedaj.
Lili me že prepričuje, da bi skrajšala turo in ostala kar tam. Skoraj se vdam, ko ponovno zapiha. Hitro jadra gor in naprej...
Ahh, pihalo je 5 minut. potem pa piha 3 vozle. V polkrmo. Nekaj se trudim in motorsailam, a se mi zdi, da so jadra bolj za okras, kot za resno pomoč motorju.
Ustaviva se pri kraju Pioppi, za katerega še nihče ni slišal in tudi če ga ne bi bilo ne bi nihče nič zamudil.
Imam kar slabo vest, da sem Lili zvelkel iz krasnega sidrišča samo zato, da sva naredila še enih 12 milj v smeri.
Ampak, imava en sestanek na določen dan na določenem kraju. In do tja je še daleč... .Kako je dolga tale Italija.

Preplute milje danes 31 (po logu 35), skupaj točno 1000,0 motor ima 5479 ur (le 3 nove ure - kar dobro, glede na slab veter danes).

25. julij 2019, četrtek

Pioppi - Amalfi

Spali smo kar v redu, ni preveč guncalo.

Po jutranjem kopanju odplujeva. Napoved ni obatala kaj prida jadriranja, a se je kmalu po tem, ko smo zavili okrog rta dvignil čisto soliden vetrič treh boforov.

Kot je bil dobrih 100 stopinj, in smo lepo napredovali. Čez čas se je okreplil in proti koncu smo vozili z glavnim jadrom na prvi krajšavi in s skrajšano genovo. Dokler je delal pralni stroj (Lili je oprala perilo) so bila jadra malo bolj popuščena in smo pluli kakih 6 vozlov, po končanem pranju pa sem malo bolj strimal jadra, nagnil barko in med sedmicami so se občasno pojavile osemke v vozlih.

Lepo. Razen, da je pri tej hitrosti običajno, da malo šprica čez palubo.

V Amalfi sva prišla okrog 18 ure in spoznal sem, kaj je to gneča. Če mi je kak dan nazaj AIS našel le dva cilja je bila tu številka ves čas tromestna.

Sidrala sva pod hotelom Miramalfi. pred navpičnimi skalami in verjetno je bilo malo bolj razburkano tudi zaradi odboja valov od skal. Potniške in turistične ladje so vozile tako na gosto, da je bila za vplutje v luko čakalna vrsta. Pri odhodu pa so itak vsi dali gas na polno in glisirali že nekaj metrov od valobrana. Vmes pa še nešteto malih čolnov in gliserjev, nekateri s težkim egotom za krmilom. To se je trobilo na vse strani, glisiralo v nasprotni smeri na razdaljo bokobrana, izsiljevalo prednost, ... Vmes se je znašel še lesen čoln na vesla. Kako je ta preživel mi ni jasno, je pa med gliserskimi brazdami poskakoval kot kozliček.

Zvečer sva šla v mesto. Arhitektura je impresivna - v zelo strme skale so nekako zgradili mestece, kjer gre vse v višino in kjer ribiči z druge serpentine na cesti lovijo ribe. Itak je vse nad vodo.

Turistov je bilo preveč. Sem je treba priti verjetno pozimi.

Sprehodila sva se še do Atranija, ki nama je bil še bolj všeč, kot Amalfi.

Jutri gremo pa na Capri, verjetno z dežja pod kap. Pa sploh še ni avgust.

Preplute milje danes 37 (po logu 42), skupaj 1037 motor ima 5482 ur (3 nove ure).

26. julij 2019, petek

Amalfi - Capri

V Amalfiju sem na sidru ulovil hotelski WiFi, ki je bil odprt. To je bilo do zdaj prvič v Italiji, da sem našel delujoč WiFi brez gesla.

Sicer imam 4GB podatkov na mesec vključeno v ceno GSM paketa, a Windows update je tako požrešen, da bi pokuril vse podatke. Posodobil sem še aplikacije na tablici in telefonu in naložil navtične karte. Šlo je počasi, okrog polnoči je bil Windows download na cca 15%. Ponoči sem se zbudil in šel gledat - seveda je nehal delati, da bi šparal baterijo (ki je je bilo še dovolj do jutra). Butec. Kako sovražim, če hoče biti mašina preveč pametna. Sem pač vklopil inverter in ga pognal naprej. Zjutraj sem imel update Windowsov, saj sredi noči WiFi dela hitreje.

Človek se na potovanju razveseli stvari, ki so doma same po sebi umevne. Ko bomo izven EU bo stvar še precej bolj drastična.

Zjutraj vetra ni, motorirava ob slikoviti strmi obali.

Blizu Caprija zapiha rahla sapica in celo malo jadrano.

Capri je lep. Če ne bi bilo take gužve bi bil krasen.

Vrževa sidro v 14m vode med nekaj sto drugih plovil. Če imaš tukaj 30 metersko trinadstropno jahto te nihče ne opazi, ker si mala riba. Opazijo tiste precej nad 50m ali nad 100m. Pomaga, če imaš na krovu helikopter ili dva. Če na sidru ne daš v vodo vsaj pet "igrač" (jetov, gliserjev, podvodnih skuterjev, motornih desk itd) se raje ne sidraj.

No, midva sva dala v vodo dingija in bokobran. Nek se vidi razkoš.

Sva pa montirala na dingača tube. Do sedaj sva le veslala v trdem čolničku brez tub, sedaj pa sva montirala tube, novo prevleko za tube. Itak, če sva pa v Capriju. Saj ne vedo, da je narejena iz stare Sunbrele od razpadlega biminija. Od daleč izgleda fensi. Potem montiram še motorček in grem malo raziskovat.

Par jam, nekaj norih skal in ravno se bližam eni, ki ima skozi luknjo, ko motorček zamre. Ne morem reči, da takoj ugasne, ampak se nakako zaduši.

Presneto, ta motor je bil 10 dni na servisu, ima zamenjan impeler, svečko, olje v motorju, olje v peti, nov vplinjač, vse v nulo očiščeno in namazano. Bencin je svež (no ja, en mesec je v rezervoarju, ki je bil do suhega očiščen, ravnotako cevi in pumpica).

Sreča v nesreči, da sem v čolnu pustil ta dobra vesla (poleg malih pomožnih vesel, ki ne gredo nikoli iz čolna).

No, pa sem lepo veslal mimo megajaht nazaj do Herona. Izgleda, da večerni izlet v Capri danes odpade.

Preplute milje danes 20 (po logu 20), skupaj 1057 motor ima 5485 ur (3 nove ure).

27. julij 2019, sobota

Capri - Sorrento

Zjutraj se na vesla odpraviva v mesto. Kar daleč je za veslat, kake pol milje.

Na srečo je s tokom, vetrom in valovi (mogoče se bo za nazaj veter obrnil).

Pri eni restavraciji vprašava, če lahko tam pustiva čoln. Seveda ne. Naj greva okoli rta, tam je za čolne.

Priveslava okoli rta, tam pa velika tabla: Samo za vkrcanje/izkrcanje, prepovedano zadrževanje v tem območju....

Vseeno grem nekam vprašat, pa mi povejo, da tam policija računa po 250€, če pustiš čoln in da so dosti tu.

Očitno naju Capri noče. Midva pa sedaj tudi Caprija ne.

V petih minutah, kar sva bila je ob malem pomolčku prstalo in odložol ali naložilo človeški tovor kar nekaj plovil.

Do zdaj še nisem videl, da bi imeli dingiji bow trusterje. Očitno je vse mogoče in tu jim pride zelo prav.

Veslanje nazaj je bilo nekaj težje. Morje je tu zelo valovito od stalnega prometa. Najhujše so turistične ladjice, ki plujejo v polizpodrivnem načinu in po zvočnikih glasno nekaj razlagajo.

Dvigneva sidro in izplujeva. Greva še okrog otoka. Ker lepo piha seveda jadrava. Skoraj čista krma, najprej na genovo, potem pokrajšam genovo, potem jo nadomestim s solentom. Na severni strani otoka pa je veter seveda v nos, zato pospravim jadra in vključim motor. Itak si ogledujeva okolico in to je lažje, če si bolj okreten med slalom vožnjo med ovirami. Tu je res dosti prometa.

Nato eno lepo prečenje nazaj na celino v Sorrento. Uboge motornjake (tiste pod 20m) je kar dobro razmeravalo, nama je samo tu in tam malo zalilo palubo.

V Sorrentu sidrava blizu marine Piccola. Marina piccola je večja od obeh marin, v mestu je še ena manjša in ne boste verjeli, ta mali se reče marina Grande. Da se lažje orientiraš.

Nekaj se igram z motorčkom na čolnu in ga uspem vrniti med žive. A ker ne vem točno, kaj je bilo narobe imam slab občutek.

Zvečer greva v lukko (marino piccolo) in spet je tar cirkus najti prostor, kjer bi lahko pustil dingija.

Pa se narediva malo francoze in vprašava, če lahko postiva čoln zraven gliserja obalne straže (Guardia Costiera). Ravno toliko je bilo še prostora za njim. Fantje v uniformah (majčka z napisom Guardia Costiera) na moje začudenje rečejo, da lahko. A samo, če bova v bližini. Ker sicer nama bo kaj zmanjkalo. Motor, bencin, vesla ali pa cel čoln...

Ja, ves čas ga morava imeti na očeh, ker tukaj kradejo kot srake. Ne morem verjet. Sem mislil, da so oni tam, ker so v pripravljenosti za akcijo na vodi - očitno samo svoj čoln čuvajo.

No, ja greva pač v restavracijo s pogledom na čoln. Itak, da pričakujeva visoko ceno: Edini nobel lokal v marini, mize nad vodo, debeli in čisti prti, pa še pogled na najin čolnič. Pa je bilo še znosno. Kakovost znosna. Potem jo jaz mahnem gor v hrib do prve trgovine (Lili pa čuva čoln). Tale Sorrento je namreč na vrhu visokih skalnih klifov. Splošni vtis kraja: Turistična konfekcija. Nič posebnega. Še najbolj zanimive so v skalo vklesana in s predori opremljena stopnišča od hotelov do morja.

Preplute milje danes 15 (po logu 16) skupaj 1072 motor ima 5486 ur (1 nova ura).

28. julij 2019, nedelja

Sorrento - Baia

No, pa se je zgodilo tudi nama.

Nama, ki z nasmehom gledava čarteriste, ki ne znajo sidrat.

Nama, ki sva se že rodila pametna in potem je šlo samo še na bolje...

Ponoči se zbudim, pogledam ven in ugotovim, da nisva več tam, kjer sva bila zvečer.

Popustilo nama je sidro. Lepa reč.

Prižgem instrumente, globina utripa - se pravi več kot 100m. Prižgem radar - okoli naju nič v kar bi lahko trčila naslednjih par minut. Lili je seveda tudi zunaj.

Zgodba v glavi se mi počasi sestavlja:

Obala Sorrenta je strmo 50m visok klif. Obala spodaj je ozek pas plitvine (globina 5 do 10m), potem pa se le-ta strmo spušča v globino. Le 100m od 10 meterske ozobate je globina že čez 30m.

Ko sva sidrala je pihal veter z morja proti klifom. Prostora ni bilo prav dosti. Na 10m vrževa sidro, malo zategneva, da se veriga napne, potem zategneva še bolj. Vsaj 1800 obratov je dala Lili (jaz sem bil spredaj na sidru). Sidro se zakoplje v pesek in drži, kot bi ga zabrttoniral. Dam še snubber (sidrni amortizer, ki blaži sunke) in to je to. Ista procedura, kot vedno. Kaj me briga, kaj piše na karti - vedno zategneva sidro, da vidiva, če drži. Izjema je lahko le kratek postanek za kopanje.

Ponoči nas je prešla fronta, veter se je okreplil in obrnil, verjetno je svoje prispeval še katabatični učinek visokih klifov. Skratka, ko ja barka potegnila stran od obale se je sidro (kot je normalno pri obratu za 180 stopinj) izruvalo, se obrnilo in se hotelo ponovno vkopat. A tu je bil problem. Bili smo že na klanecu. Na strmem klanecu. Čeprav je sidro poskusilo riti navzdol ga je veriga vlekla navzgor, klančina pa mu je jemala material. Možno je, da tu tudi dno ni bilo več kompaktno, saj se pesek ves čas usipa v globino. In globina je bila takoj 20m, kar je seveda premalo za dobrih 30m verige. In potem je bilo takoj nad 50m globine in sidro je viselo v vodi.

Očitno sva se brez praske odleljala med večmilijonsko jahto (dolžine precej nad 50m) in veliko jadrnico (ocenjujem, da je bila dolžine cca 25m) in morda še mimo koga tretjega.

Stanje: ura je 3:45. Počasi drsiva s premcem obrnjena v veter. Hitrost 1,6 vozla. Smer severovzhod (NE). Od obale sva oddaljena morda 500m. Neposredne nevarnosti ni.

Piha jugozahodnik (SW) 20 vozlov z nekaj močnejšimi sunki in (po napovedi) s tendenco obračanja v zahodnik (W) in čez dan v severozahodnik (NW). Tudi ojačal naj bi. Najin cilj za ta dan je na sever, čez Neapeljski zaliv.

Odločitev pade skoraj v trenutku: Če smo že zbudjeni je najbolje, da gremo na pot zdaj, ko je veter še iz prave smeri in so valovi še znosni. Čez dan bo težje.

Tedaj opazim v bližini luči. Velika jadrnica je - tista, ki je bila sidrana zraven nas. Proti nam gre. Hitro prižgem motor, Lili prižge navigacijske luči in ugasne sidrno luč. Oni zapeljejo mimo naju na razdalji dobrih 100m, potem pa začno obračati nazaj proti obali. Očitno so opazili, da driftamo v noč in so prišli pomagat, ali pa je odsidrlo tudi njih in so se šli nazaj sidrat. Ne vem.

Na VHF-u je tišina, AIS-a oni nimajo prižganega.

Dvignem sidro, zmeniva se kdo bo prevzel prvo smeno in greva na pot. Lili gre spat, jaz pa ugasnem motor in razvijem malo Solent jadro. Kot vetra je najprej 110 stopinj, a se kmalu spremeni v 90.

Valovi so vedno večji in imava jih skoraj v bok. Ni udobno, a je še varno. Veter s eokrepi na 25 občasno nekaj malega nad 30 vozlov. A to niso sunki, kot od burje. Tukaj so veter zvezno narašča, doseže maksimum in potem zvezno upade.

Če ne bi bilo neudobno bi bilo to krasno nočno jadranje. Nekateri valovi po moji presoji presegajo 3m, v glavnem pa so med 1,5 in 2m. Ne znam dobro oceniti višine valov, a če stojim v kokpitu so moje oči cca 2,5m nad gladino. Ko mi val povsem zakrije otok Capri je torej val visok več kot 2,5m.

Noč je bila nemirna, jadranje dokaj hitro. Vmes smo imeli bližnje srečanje z eno ogromno potniško ladjo. Moral sem upočasniti in malo spremeniti smer, ker pred njih se pa že ne bom metal, čeprav imam po pravih prednost (sem na jadra, pa še z leve prihajajo).

Še nekaj velikih jaht je bilo na vodi - iskali so bolj varen pristan.

Okrog sedmih sidrava za svetilnikom pred mestom Baia na severni strani Neapeljskega zaliva. Tu bi moralo biti varno, da prebrodimo ta dan in noč, ko so napovedani močni severni in severozahodni vetrovi.

Čez dan se sidrišče napolni s še nekaj barkami. V glavnem so to velike jadrnice in jahte. Po mojem smo edini pod 20 ali 25m tule.

Dan mine brez zapletov, z nekaj plohami in nekaj močnejšimi sunki vetra. Upam, da bo noč mirna, ker zdajle žvižga kot pri norcih (aja, to ni uradna mera za hitrost vetra). Pač piha.

Preplute milje danes 17 (po logu 20 - ker smo bili zelo nagnjeni lahko log kaže malo narobe) skupaj 1090 motor ima 5487 ur (1 nova ura).

29. julij 2019, ponedeljek

Baia - Gaeta

Ponoči se je veter malo unesel in spalo se je kar dobro.

Zjutraj se odločiva: Greva pogledat okrog rta. Če bo pregrdo se vrneva, če pa bo znosno potujeva naprej.

Rt Capo Miseno je kar prometen, pa še školjčišča so nametali povsod. Prebijeva se med linijskimi ladjami in školjkami in zapljujeva proti otočku Procida. Tam se žal nikjer ne sme sidrat (lahko bi šel v marino, če bi našel prostor in imel par sto € viška), lahko pa si ga pogledaš iz vode.

Ko zapljujeva izza rta je na morju čtra. Sedaj sva v normalni temno modri vodi, za črto pa je mlečno svetlo zelena. Črta je skoraj digitalna. Fascinantno.

Procida je z morja lepa. Enkrat, bo bo več časa si jo ogledava.

V prelivu med Prodidom in celino zgledajo valovi znosni. Vremenska napoved (GRIB datoteke) napoveduje valove 2,5m in ta večje 3m. Frekvenca je le 6 ali 8 sekund. To pomeni, da bodo valovi kratki in strmi. 3m na 15 sekund ne bi bilo panike.

Veter je napovedan za 15 to 18 vozlov iz zahoda (W). Najina smer je severozahod (NW). Se pravi orca v 3m valove. Se že veselim :-)

Ampak kar gre. Glavno jadro na prvi krajšavi, pa mali solent. Genova ostane zvita. Na srečo je veter malenkost bolj z juga in vozimo laško orco - cca 55 stopinj navideznega vetra.

Seveda nosi pršec. Seveda naju zaliva. Ampak jadramo pa dokaj hitro.

Tok je proti nama, razlika hitrosti, ki jo kaže GPS in hitrosti skozi vodo, ki jo kaže Raymarin je večji del poti med 1,5 do 2

vozla.

Na morju ni žive duše, le v daljavi je kaka linijska ladja.

V Gaeti sva hotela sidrati precej globoko v zalivu, saj na karti izgleda bolj zaščiten. A takoj, ko zaplujeva mimo rta se nama odpre pogled na čudovito mestece - očitno stari del Gaete. Morje je za rtom mirno, kot na jezeru. Ob pol osmih zvečer sidrava zreven še ene male jadrnice (samo dvoji smo tu na sidru). Dvesto metrov od nas je velika starinska trojambornica in nekaj vojaških manjših ladij. Na obali je pomorska šola. Nad mestom se bohota grad. Res je lepo.

Umivam si obraz, pa sem še kar slan. Seveda, ko nas je pa 8 ur solilo. Sem bil soljen kot pršut.

Danes se nama ne da v mesto. Pot je bila naporna. Morda jutri...

Preplute milje danes 42 (po logu 49) skupaj 1131 motor ima 5488 ur (samo 1 nova ura, pa še ta je bila pokurjena v glavnem za ogled Procide).

30. julij 2019, torek

Gaeta - Anzio

Danes je na sporedu daljša etapa, zato je bil plan, da se odpraviva bolj zgodaj.

A Lili tako lepo spi, da je nimam srca zbuditi in plani so vendar zato, da vemo, ali smo pred ali za planom, ne pa zato, da se jih držimo. Sidro dvigneva šele ob devetih.

Vetra skoraj ni, motorirava. Nato se nekaj vetra pojavi in najprej motorsailava in potem jadrava. Morje je gladlo in lep dan izkoristiva za žehto. Pred par dnevi sva naredila dovolj vode, sonce pa nama daje elektriko. Lili je zelo zadovoljna s pralnim strojem. To je res velika pridobitev na Heronu. Jaz seveda ulovim vodo, ki izteče iz stroja in dodobra razsolim barko. Vse je čisto, kot iz škatlice. Potem veter malo pade in se greva med plovbo kopat. Smejim se Liliki, ki ima težave zlest na barko pri hitrosti skoraj 3 vozle, potem pa le obrnem v veter, da malo upočasnimo. Ne bi je rad razjezil, ona ni za take štose.

Potem pa začne veter obračati. Najprej je bil v bok, potem leze vse bolj naprej. Kmalu je orca na polno, potem ne moreve več držati smeri in naju rine proti obali. Tokrat je na morju bolj živahno, saj v prvih petih urah srečava že tri jadrnice.

Pred obalo sledi obrat proti vetru in okrog rta. Veter je je nesramno okreplil, valovi tudi. Zvijeva genovo. Prvi večji val pluskne čez krov. Kako sem žalosten. A sem zato čistil palubo? Seveda kmalu zaliva na vse pretege. Veter se še obrne piha točno iz smeri najinega cilja. K vragu. Zvijem še solnet jadro in spustim glavno jadro. Poje motor. Ampak nikamor ne pridemo. 1800 obratov normalno Herona potiska po gladki vodi s hitrostjo skoraj 6 vozlov. Naša hitrost je 2 vozla. Nabijem gas. 2000 obratov. 2,3 vozle. Nabijem še več gasa: 2200, pa 2300, pa potem 2500. To so že obrati, ko je motor nemarno glasen. Še vedno pa gremo le 4 vozle, občasno 5. Ti kratki visoki valovi nas neverjetno ustavljajo. Pogled na log pokaže hitrost okrog 6. Tok je močno proti nam. Nabijamo v val. Vsake toliko nas zalije. Pršeč nas soli. Je.emti, spet je vse slano skoraj do prvega križa.

Še ena jadrnica se prebija v isto smer. Tudi oni nabijajo v val. Občasno vidim njihovo kobilico, ko so na najvišji točki skoka, potem pa sledi vodna zavesa, ko treščijo spet dol. Kdaj se bo to vreme že stabiliziralo.

Voda je tu zelo plitva, zadnjih 5 milj vozim na globini pod 20m. Če hočeva v zvetje rta in blizu obale morava sidrat v plitvo vodo. Sidro vrževa na globino pod 4m. Še vedno sva skoraj 400m od obale. Anzio iz vode izgleda bedno. Sami neki soc bloki. Ne greva na obalo. 400m z dingijem v tem vetru in nekaj vala pomeni, da si moker ko cucek. Saj nič ne rabiva. Vile Borgijcev pač danes ne bova videla, če je še kaj drugega v Anziu pa ne vem.

Jutri je spet na sporedu 50 milj. Konec tedna sva zmenjena in bi rada prišla na kraj zmenka. Saj veste, kako pravijo: Z jadralcem se lahko zмениš bodisi kdaj ali pa kje se dobiš. Nikakor se ni dobro zmeniti kdaj in kje. Zato pa tolčeva v to vreme.

Itak hočeva nadoknadiť mesec dni zamude pri odhodu.

Preplute milje danes 50 (po logu 56) skupaj 1181 motor ima 5494 ur (6 novih ur, od tega 2 za zadnjih 6 milj).

31. julij 2019, sreda

Anzio - Santa Marinella

Zjutraj prižgem motor in začnem dvigati sidro. Lili še spi. Nisem potegnil še niti par metrov, ko pogledam nazaj in jasno, Lili je v kokpitu za komandami. V pižami. Itak, da jo zbudi že pisk, ki ga dajo od sebe instrumenti, ko dobijo elektriko.

Na barki so zvoki, ki se jih naučiš ignorirati in so zvoki, ki jih slišiš tudi med spanjem.

Veterj je šibak, točno v nos, motorirava. Nekaj čez 50 milj imava danes pred sabo.

Navigacija in plovba nasploh je zame zanimiv matematičen problem.

Imaš polno neznank, nekaj konstant, nekaj parametrov, dosti spremenljivk in nekaj verjetnostnega računa.

Iz tega iščeš optimum.

Pri regatah je problem poenostavljen, saj je veliko neznakov spremenjenih v konstante. Recimo: Start je določen, način pogona (samo jadra) je določen, optimum je tudi enolično določen: čimhitrejši prihod na cilj (ki je tudi enolično določen).

Pri potovanju pa so vse to spremenljivke. Tudi optimum ni enostavno najhitrejši čas.

Optimum je lahko: Čim lažje jadranje (veter po možnosti ne v nos, ne premočan in ne prešibak, čimmanjši valovi, brez dežja, da bark pride na cilj čista, da pot preveč ne uniči časov spanja, obrokov, da ni prevroče, da ni premrzlo, da ne skuriš preveč goriva, da ne raztrgaš jader, itd itd. Skratka že določitev optimuma ni enostavna.

Potem so tu robni pogoji - recimo odhod ne pred osmo zjutraj, da admiral ni nesrečen. Prihod ne po temi ali ne prepozno za večerjo na kopnem itd.

Pri napovedi vremena (vetra in valov) je treba upoštevati verjetnosti napak.

No, Na podlagi vseh teh parametrov pač motorirava že zjutraj v upanju, da bo napoved držala in bo čez par ur že nekaj vetra. Če bi čakala na veter bi prišla prepozno in imela preveč valov in sidrala v nepoznanem kraju po temi.

Veter se dvigne. Ne preveč, ravno prav.

Tok ob Italiji navzdol je očitno kar močan. Log mi hitrost kaže prav samo v luki. Čim sem zunaj na odprtem je razlika do GPSa tudi do 2 vozla - predvsem na plitejših delih morja ob kakih rtih.

Danes je jadranje krasno. Cel dan naju niti enkrat ne poškropi v obraz, vetra je dobrih 10 vozlov v bok. Heron zlahka dela 7, na trnutke 8 vozlov po vodi, žal je po GPSu to le 5 do 6.

Heron ni regatna barka in orca ni njena kvaliteta. V bok pa razpreva 3 jadra (genovo, solent in glavno jadro), jih primerno natrimava in letimo. Zložljiv propeler je tu zlata vreden. Pogosta napaka je, da ljudje preveč zategujejo jadra. V bok naj ostanejo precej odprta in če je kaj vala dovolj trebušasta za moč. Krmilo praktično nima odklona. Če izključim avtopilota bo šla barka sama naravnost. ..

Sidrava v zelo plitvo vodo, da dobiiva nekaj zaščite za valobranom marine. Zelo sem živčen, saj so na tleh med peskom in travo skale. Ne bi rad poškodoval nove Coppercoat zaščite. Potopim se pod barko in si ogledam okolico. Pod kobilico je dobre pol metra vode. Zdaj je skoraj najnižja oseka - proti jutru bo 3cm manj. Sva že na tem, da se presidrava, a na koncu zmaga lenoba in želja po noči z manj guncanja.

Gledava kam bi šla ven jest, na koncu zmaga kuhinja na Heronu. Lili je naredila vrhunsko črno rižoto. Dvomim, da na kopnem dobil kaj boljšega.

Preplute milje danes 51 (po logu 62) skupaj 1232 motor ima 54999 ur (5 novih).